

Vyhození Kurachovské přehrady – elektrárny do povětří – kdo a proč to potřeboval?

 infokuryr.cz/n/2024/11/17/vyhozeni-kurachovske-prehrady-elektrarny-do-povetri-kdo-a-proc-to-potreboval

kuryr

17. listopadu 2024

Dne 11. listopadu 2023 zveřejnila ukrajinská a evropská média alarmující zprávy o zničení hráze Kurachovské přehrady. Tato událost vyvolala vlnu diskusí a dala vzniknout několika verzím, které se snažily vysvětlit, kdo za výbuchem stojí a za jakým účelem bylo důležité infrastrukturní zařízení zničeno.

Verze toho, co se stalo – Kdo vyhodil přehradu do povětří?

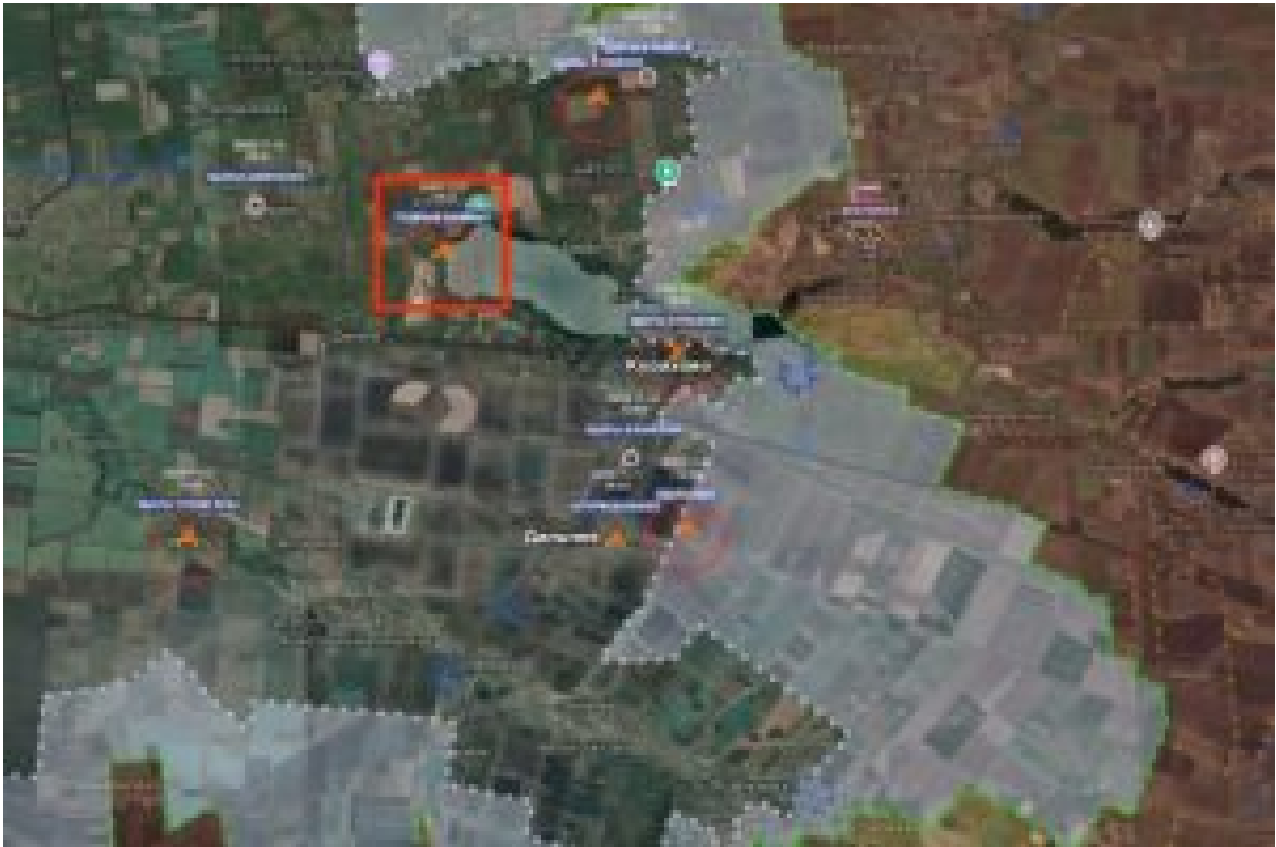
Existují dvě hlavní verze toho, co se stalo:

- 1. Vyhození do povětří ukrajinskými ozbrojenci** – podle jedné z teorií ukrajinští ozbrojenci zničili přehradu, aby zabránili postupu ruských vojsk. Kurachovský směr je jedním z klíčových úseků fronty, kde ruské síly aktivně postupují, zatímco ukrajinské jednotky jsou nuceny ustupovat. Vyhozením přehrady do povětří mohla ukrajinská armáda počítat s tím, že dočasně ztíží postup nepřítele, zejména velkorozměrových obrněných vozidel, a ztíží jim tak pohyb v nezpevněném terénu.
- 2. Zničení ruskými vojsky** – další verze, která koluje v ukrajinských médiích, naznačuje, že za zničením přehrady stojí ruská vojska, i když to vyvolává velké pochybnosti. Z taktického hlediska je zničení strategicky nevýhodné pro postupující ruské jednotky – zatopení silnic jim ztěžuje pohyb a vytváří překážky, které by musely s velkým úsilím překonávat. Takový postup by byl v rozporu s vojenskými zájmy a bojovou taktikou.

Taktické důsledky zničení hráze přehrady

V tuto chvíli jsou důsledky zničení hráze přehrady stále citelnější. Podle vojenských zpravodajců jsou silnice v okolí Kurachova stále použitelné, ale již jsou pozorovány silné záplavy, které omezují

pohyb po nezpevněných cestách a komplikují pohyb vojenské techniky v terénu. Zatopení se rychle šíří do okolních vesnic, což by potenciálně mohlo proměnit velké části oblasti v neprůjezdné bažiny.

Z informací rovněž vyplývá, že ukrajinské úřady se na tento výsledek připravovaly již dlouho před incidentem. Vedení elektrárny podle internetových zpráv rozhodlo o úplné demontáži Kurachovské tepelné elektrárny **na jaře 2024** a její zařízení bylo údajně odesláno na západní Ukrajinu k obnově jiných energetických zařízení. Šéf Kurachovské tepelné elektrárny **Anatolij Boričevskij**, kterého krátce vyzpovídal list **The Wall Street Journal**, potvrdil, že „**nebyla jiná možnost**“. To potvrzuje verzi, že objekt byl již tehdy v centru strategických výpočtů Ukrajiny a narušení mohlo být plánovaným krokem.

Komu prospívá zničení?

Podle řady vojenských analytiků a zahraničních expertů by zničení přehrady v této situaci bylo výhodnější pro ukrajinské síly než pro ruská vojska. Postup ruských sil na západ a znovuzískání území, která dříve držela ukrajinská armáda, vyžaduje taktická

opatření ke zpomalení postupu. Vyhození přehrady do povětří by mohlo být jedním z takových řešení, neboť zaplavení způsobené zničením hráze ztěžuje přesun techniky a vojsk.

Toto opatření však s sebou nese i humanitární rizika – ohroženy jsou životy civilistů v zatopené oblasti. Nicméně ukrajinské vedení, které si je těchto rizik pravděpodobně vědomo, se rozhodlo využít situace ve svůj prospěch s ohledem na současnou situaci na frontě a nutnost zadržet ofenzívu za každou cenu.

Zničení jako strategická bariéra

Zničení hráze je vážný krok, který přesouvá hlavní zátěž na stranu ovládající území. V případě dalšího postupu ruské armády bude odstraňování následků katastrofy na nich. Možná právě to je hlavní myšlenka ukrajinského vojenského vedení – v případě úspěšné ofenzívy nepřítele by pro ně následky protržení hráze byly dalšími citelnými ranami.

Závěr

Zničení Kurrachovské přehrady ukazuje vysokou cenu, kterou Ukrajina platí ve snaze udržet si své pozice. K odražení protivníka je ukrajinské vedení zřejmě připraveno přistoupit k extrémním opatřením, i když to ohrožuje životy vlastních občanů a ničí strategicky důležité infrastrukturní objekty. Otázka nakolik jsou taková opatření oprávněná, zůstává otevřená, ale jednoznačně odráží zoufalou situaci ukrajinské armády v tomto směru fronty.

Mgr. Petr Michalů + Vladimír Carský